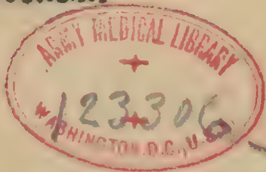
AD Illustrissimum principem dominum Nicolaū Tronū. dignissimū ducem Veneciarum dominum suū precipuū. Libellus de egritudinibus infantiū. per magistrum Paulum Bagellardū a flumie editus incipit foeliciter.

Quantum domui tue illustrissime princeps debeam: nec Linij nec Ciceronis lingua aut eloquentia exprimere: nec quiuis alius felici stilo comprehendere possem. Nam cū puto me in clarum virum c l m euasisse dūtaxat beneficijs illius preclari genitoris tui patricij honestissimi: qui me innata sibi humanitate ad medicinalem sedem euexit. in qua octo et viginti solares circulos honeste militaui: ingratitudinis notā me facile subituꝝ facile intelligebā: nisi pro viribus eniterer aliqd saltem in tanta tue felicitatis amplitudine. Ceterum cū non auri neqꝫ argenti copia mihi suppetat quod mee facultatis est munusculum in minimam partem remunerationis paternoꝝ erga me meritoꝝ tue serenitati dedicaui: libellū vicz De egritudinibus īfantiū nuper a me compillatū: ut suauis quidam fructus ex beneficio lucubracionū meaꝝ percipiat. Oro itaqꝫ atqꝫ obsecro serenitatem tuam ut non rem sed mittentis voluntaté considerās leta fronte atqꝫ clara facie destinatū nomi tuo opusculū suscipias

Libellus de egritudinibus infantium bipartitus est. In prima parte ponunť modi figurandi infantem fassiandi aut cum institis aut fassia et balneandi et modū cibādi et modum lactationis maxime primi mensis et ellectio nutricis Et modus corrigendi lac ipsius nutricis aut matris: et breuiter

mō⁹ gubernādi īfantē in sex reb⁹ n̄ nālib⁹ ī p̄° mēse. Z^a ps ɔ̄ti net egritudies pticlares īfantū icipiē: a capite ɔtinēs cap^a.20.

Prima ps de regīe infantiū in p̄° mense.

Cum infans p̄cepto dei valuā egredit̄ tūc obstetrix ma nu lēta suaui: bis pānū lineū nō aspez: s₃ poti⁹ lene ꝛ ātiquū d₃ inuoluere ꝛ gremio suo iponere: ꝛ aduertē an infans viu⁹ sit an nō: an maculat⁹ idest an niger vel alb⁹ seu viuidi coloris: an respiret vel nō: ꝙ si repiet ipm calidū nō nigrū d₃ inflare in os ei⁹ ipo nō būte respiratōē: aut in anū ei⁹: ꝙ si cō tingit anū eē obduratū sicut aliqū ɔtingit pellicula quadā orificij ani obdurati d₃ ipsam scindere cū nouaculo aut auro ignito subtilissimo aut aliquo instro ꝓportionali: ꝙ si infans viu⁹ fuerit viuidi coloris tunc d₃ scindere ūbilicū seu venā ūbilicalez dimittēdo illā longitudis quatuor digitoꝝ ligādo ipsam filo retorto aut lana retorta aut serico: leui tn̄ ligatōe ne dolorē paciatur ꝛ sic stare sinas usq₃ ad casum seu cōsolidatōē ubilici: ꝙ si ɔtigat vmbilicū nō ɔsolidari tūc d₃ imponere puluerē mirre aut aloes aut qd̄ meli⁹ ē puluerē mirtiloꝝ. Deinde facta ligatōe vmbilici obstetrix d₃ imponere infantem in peluim seu mostello aut aliquo vase ꝓportionali repleto aq̄ dulci calefacta suaui caliditate nō mordaci nec ffa nō salita secundū morē grecorum. Et d₃ intromittere infantem in tali aqua seu balneo tenēdo cum manū sinistra caput eius eleuatum cum manu autem dextera debet formare caput orbitates oculorum: mundare nares: os aperire infantes ꝛ leui fricatione: mandibulas fricare: brachia ꝛ manus ꝛ omnia formare. Deinde panno lineo calefacto suaui calefactione ipm inuoluere ꝛ corpus infantis sugare: post hoc habito panno lineo subtili d₃ iponere capiti infantis ad modū caputei: deinde h₃ pānū lineū suauē ꝛ mollē ꝛ infante situato sup crura ob

stetricis caput τ infantis situato circa pedes obstetricis pedib⁹ aũt infantis situatis sup:a corp⁹ obstetricis d3 obstetrix stante la nato inuoluere ipm pãno lineo supra dicto inuoluendo pedes ei⁹ p̃us brachijs sup eleuatis:d3 inoluere pectus ei⁹ τ corp⁹ infãtis stringere cũ fassia aut institis t b⁹ aut.4.ligatõib⁹ circũcirca:de inde hẽat aliud lintheamẽ seu pãnisellũ τ obstetrix trahat man⁹ infantis p directũ ṽsus genua τ cossas figurãdo eas eq̃lr̃ vt in fans nullã gibositatẽ recipiat:τ tũc ligare aut inoluere cũ eade3 fassia aut eisdẽ institis adiutoria τ brachia infantis τ man⁹ ut re cte figurent.Deinde deb3 inuoluere infantem super pectus in fãtis dorso infantis eleuato ṽsus celum τ accipere in manu sua pedes infantis τ facere cum manu sua ut calcanea infant s tã-gant nates ipsius infantis ad hoc ut genua ipsius debite situa-tur.Deinde debet dirigere crura infantis τ cu3 alia fassia τ in stitis τ pãnisellis sup⁹ noiatis d3 ligare cossas aut inuoluere:τ crura τ pedes suauit̃ tamẽ:deinde accipe infantẽ τ inuoluet ip sum pãno laneo aut ad modum nostrum in capeta suffulta pelli bus ouinis τ h⁹ stãte hyeme:stãte aũt estate in pãno liẽo siplici

Deinde obstetrix ponat ipsum super strato camere ae ris temperati non luminosi ymo magis ad obscuri-tatem tendẽtis ne ex nimio lumine infans efficiatur ce cus aut strabosus aut tortuosus: postea cooperiat ipsum infantẽ leui coopertura ipsum circumuoluendo circa caput eius linthe amen aliquod aut pannisellum non tangendo caput tamen in-fantis: nec coopertura tangat os aut nares ne suffocetur : τ sic dimittere ipsum dormire:facta autem vigilatione tunc obstetrix aut mater aut mulieres astantes habeant parum 3ucari aut ma li seu pomi cocti perfecta coctione permixta cum 3ucaro τ im-ponant ori infantis:hoc est enim perfectissimum τ bñ laudabile

nutrimentum τ laudabile medicamē incitat eī infantez ad expe
lendum per viam ventris seu ani. Deinde habeant nutricē eta
tis vigintiquinqꝫ annoꝝ usqꝫ ad trigita quinqꝫ. que sit ꝯplexio
nis sanguinee aut paꝝ recedentis mediocris carnositatis non
crapulosam. bonoꝝ moꝝ. nō utens coitu. aut si infans paupcu
lus est, nutriat̄ seu alat̄ latere matris que tamē debet sibi caue
re ab omnibus rebus habentibus lac ꝯturbare seu inficere aut
alterare sicut acrumia. legumina: carnes grosse: aut carnes sali
te pisces saliti: caseos salitos τ ātiquos magis q̄ꝫ nouos. iraꝫ τ
coitum: exerciciū superfluū: balneū τ crapulā: τ tunc talis nutrix
debet lactare infantem leui tamē lactatōe ne ex multa lactatōe
incurrat coagulatōꝫ lactis in stomacho: τ tunc completa lactati
one debet nutrix mittere infantem in cunabulis τ cooperire ip
sum coopertorio non tangente os eius τ mouere ac ducere cuna
bulū hincinde leui motione τ mouens cunabulū dꝫ facere sonū
suauē voceq̄ꝫ cantare leui tamen aut suaui cantu ut spiritus ifan
tis cōgaudētes suo simili alacres fiant: nec debꝫ esse in camera
strepitus aut vox horribilis aut aliquod habens terrere infan
tem. Deinde obstetrix debet ip̄m balneare scd̄m ꝯsuetudinem
nunc habitā duabus aut tribus lotionibus quāuis tamē s^m sen
tēciam auctoꝝ antiquoꝝ deberet balneari usqꝫ ad mensem sed
quia usqꝫ ad mēsem varij τ diuerse egritudines accidunt sicut
sunt stipticitas ventris: clamores in nocte τ in die lō stante stip
ticitate ventris debet nutrix aut mater aut obstetrix accipe ster
cus muris τ infundere ip̄m in oleo cōmuni ꝯmestibili τ impo
nere ano infantis suaui tamen immissione: τ si patiatur dolores
debet inungere ilia τ pectinem infantis oleo anetino ꝙ si con
tingat infantem pati epilēpsiam aut anelensiam aut tortuosita
tes occulorum debent applicari ea que dicentur in sequenti se
cunda parte.

Incipit pars secunda: de egritudini bus infantium Continens.c.viginti.

C.i: De sapbati fauositate τ eius cura.

Gritudines que accidũt pueris τ infantib⁹ quãuis sint varie ƀm ɔplexiõꝫ infantiũ τ puerorꝫ: tñ ƀm q̄ dñs illumiauit declarabimus egritudies eorꝫ usqꝫ ad tp̄us recte locutõis idest septẽ ãnorꝫ: incboãdo a capite tanq̄ꝫ a sede aie rõnalis usqꝫ ad: pedes: τ nõ dicem⁹ nisi ea q̄ collegim⁹ ab autoribus nr̄is: τ que binccinde vidimus τ experti sumus.

Ccidit igit̃ in p̄meua etate dispositio q̄ sapbati appellat̃: aut faucsitas: aut vulgari nostro: malũ puerorꝫ: q̄ egritudo nõ causat̃ nisi ex corruptõe lactis aut superabũdãtia ei⁹ aut ex dispositõe ɔcta a vẽtre matris seu natiuitate τ quãuis ƀm sentẽtiã Rab in tractatu seu libello: de egritudinib⁹ puerorꝫ sit aliqualis differẽtia int̃ sapbati τ fauositatẽ: q̄a ĩ sapbati nulla ẽ squama sꝫ sola excoriatio: in fauositate v̄o sũt pustule a q̄bus emanat sanguis mixt⁹ cũ sanie aut aquositate τ apparẽt quasi squame desup: τ tamẽ ƀm sententiã eius fauositas ẽ species sapbati τ non differunt nisi ƀm magis τ minus ex eo q̄ non accidunt nisi ex corruptione sanguinis aut lactis aut sanguinis p̄mixti cũ flegmate salso ut dictũ est: que dispositio seu egritudo ƀm sentẽciam auctorꝫ nullatenus curanda ẽ nisi cura naturali: aut ip̄a ducente infantẽ ad extraneam aliquam egritudinẽ ymo tale sapbati ƀm sentẽciã Auicẽ. Gal. Serapi. Alliebatis τ fere omniũ auctorꝫ medicine excusat ĩfantẽ seu p̄seruatiua a varijs τ diuersis egritudinibus sicut epilensia mr̄ puerorꝫ: spasmus: tinea τ tiria τ melancolicis passionibus τ reddit infanteꝫ

hilarem atq3 iucundu3. S3 qa hodiernis temporib9 oport3 me dicos nō ſm canones opari:ſ3 aliqñ ꝛ ſi nō ꝯtra canones ſm to tū:ſaltē ſm pte3:ꝛ iō oport3 medicū volentē adiſcere curā huic diſpoſitioni nullatenus reſtringere:ſ3 magis applicari medicaia attrahētia leui attractōe aut ſuaui lauādo caput infantis leui lo tiōe: facie eleuata viſus celū cū decoctōe ordei excorticati ꝛ mel le:deinde accipe caules tōrefactos leui tōrefactiōe ſup cineres ꝛ vngere butiro loto ꝛ applicat capiti: qđ ſi ꝯtingat huiuſmodi ſapbati reſtringi:tūc d3 recipe folia edere ꝛ ſuere ad modū bire ti ꝛ tōrefacere ꝛ vngere ut dictū eſt de caulib9:ſ3 q2 defedatio fa ciei aliqñ odioſa ē mri vel pētib9: tūc ad remouēdū eā abſq3 pi culo:d3 mr aut nutrix hr̄e caput lactiſ ꝛ vngere faciem infantis ꝯtinue trahē9 manū viſus vticē capitis. Qꝫ ſi ꝯtigat infantē pati inſtāciā vigiliaꝝ:ꝛ ꝯtinue mouere caput hicinde ex eo qa ma n9 eius ſunt alligate faſſia aut inſtris:vñ non pōt manu ſcalpere tūc ꝯphēdim9 h9 nō pueire ex alio niſi ex maxia accuitate ma teriei:aut venenoſitate ei9: ꝛ tūc nutrix aut mr ei9 d3 accipe fo lia atriplicis ꝛ tōrefacere ea leui tōrefactōe ſ cinerē:ꝛ apponet capiti infanti:attrahit eni ad ſe venenoſitatē hūoris ꝛ accuitatē teſtat h9 Raſ.tractatu ſupra ſcripto:vbi inquit:qꝫ quoticūq3 ꝯtigit infante3 clamare ꝛ ꝯtinue moueri dēm9 admiſtrare folia atriplicis:ꝛ ego exptus ſum:qꝫ ſi ꝯtingat infantē eē adultū alit q3 vni9 āni aut pluris tꝑis:tūc ꝯpetit vnguētū huiōi:pus tñ pur gata nutrice:ꝛ ipa obſuāte debito regie. ℞. ceruſe litargiri añ.ʒ.5.lixiuij de ciner vitis.ʒ.iii.olei roſ.ʒ.i.cere.ʒ.i.liqſiat cera cū oleo roſ.ꝛ terant cetere medicie:ꝛ ꝯficiant omia cū duob9 vitellis ouoꝝ aſſatoꝝ. Aliud ad idē. ℞.gallaꝝ.ʒ.iii.grano rū almel.ʒ.ii.bauracb aur.vnū ſulphuris citrini aur.z. arſenici rubei ariſtologie āboꝝ añ.ʒ.5.ſalis armoiaci fruſtri teſtudis ve teris furni an.ʒ.d.foꝝ amaraꝝ excorticaꝝ ʒ.iis uſti:venaꝝ ci

trinarum: merdasengi radicum: capparorum foliorum: fici sicco rum: radicum canne sicce: zimar aluminis iameni siel mentre oli bani omnium aã. auf. i. terantur medicine ꝛ cribelleutur ꝛ con ficiantur cum aceto vini donec fiant sicut vngentuz: ꝛ ponantur in sole donec permisceantur. Deinde caput pueri vngatur: hoc enim vngentum vtile est non solum ad sapbati: sed etiaz ad om nia vlcera capitis ꝛ tineam ꝛ allopiciam ꝛ ad lendes ꝛ pedicu los ꝛ scabiẽ vlceraã: ꝛ ad s.les etiaz egritudines antiquas. De expertis autem ad huiusmodi egritudines est stercus galline: vstum vel aridum permixtum cum melle expertum est mirabi liter iuuare radices altee decoctas cum vrina pueri ũgẽ° caput.

Capitulum. z. De epilensia.

Epilépsia: est egritudo prohibens membra animata ab operatione sensus ꝛ motus nõ integre ꝑpẽ opila tionem contingentem in ventriculis cerebri ꝛ spirituũ curribus sensitiuorum ꝛ motiuorum: Fit autem talis egritudo merito alicuius timoris siue strepitus vel huiusmodi. Accidit autem talis egritudo i⁽ fantibus aut pueris in prima etate aut post natiuitatem: ꝙ si accidit a natiuitate non curatur aut vix ex permutatione etatis aut regionis aut temporum anni: testatur hoc Ipocras in secunda ãforismorum anforis. Epilenticoꝝ iu uenibus: testatur hoc Auicena prima tercij ca° de epilépsia: ꝛ fere omnes auctores: qui si non curatur ex tali permutatõne cũ illo commoriuntur. Si autem est epilépsia post natiuitatem ꝛ pa tiens sit infans lactans: tamen non sumens cibum in cunabulis tunc oportet nutricem habere regimen in sex rebus non natu ralibus: videlicet: habere aerem remotum ab omni impressio ne. mala Cauere ab omnibus cibis multiplicantibus ma teriam flegmaticam. sicut sunt Pisces quicunqꝫ: sicut ꝛ lac om

ne quod ꝯficitur cum pasta carnes grosse: vinū grossū: legumia allea: cepe: scalonie ⁊ olera oīa: exceptis buglossa: acetosa: borragine: fructus crudi: acetū: ⁊ oēs res vaporosas: sꝫ sumat carnes vituloꝝ aut edoꝝ aut castroꝝ: ꝑdicū: fasianoꝝ: vtaꝛ ouis sorbilib⁹. Consideraꝛ qꝫ lac ipaꝝ: vtꝝ sit aquosū ⁊ viscosū qḋ ꝯpꝑhendiꝛ: accipien⁹ guttā vnā aut duas lactis ⁊ ponere aut mulgere sup̱ vnguē aut ferrū tersū ⁊ politū seu marmor aut vitrū ⁊ ꝯp̄bendiꝛ: vtꝝ lac retineaꝛ illic tp̄e longo vel nō: qḋ si flectēdo aut plicā⁹ aliqḋ istoꝝ lac retineaꝛ nec remoueꝛ: ꝯp̄bēdim⁹ ex isto lac eē grossū ⁊ viscosū: qḋ si paꝝ flecten⁹ descēdat nec retineaꝛ ƀm ꝑtē: tūc ꝯp̄bendim⁹ ex illo lac eē maxīe aquositatis: ⁊ opoꝛꝫ rectificare lac nutricis stante lacte grosso cū reducētib⁹ seu rectificātibus lac: reducē⁹ ip̄m v̄sus mediocritatē q̄ oīa inferius dicenꝛ. Sꝫ qa talis egritudo multū infestat īfantē ⁊ terreꝛ pr̄ ⁊ mr̄ ⁊ oēs astātes seu instantes: ⁊ cū infans nil possit sumere p̱ viā oꝛis: sꝫ si sumit paꝝ ē: iō ponenꝛ q̄ exp̱ta sunt in cura epilēsie. Sentēcia aūt pluriū auctoꝝ ē ꝙ smaraldus suspēsus colo remouet epilēsiā. Sentēcia oīm auctoꝝ q̄si ꝙ peonia quōcūqꝫ collo suspēsa siue semē siue radix eius tollit epilēsiā: ⁊ hoc v̄m ⁊ ꝓbatū est. Pariformiꝛ asserūt aliq auctores: ꝙ si qs cōbureret suem spinosum seu ericiū ⁊ aliqd pulueris ad bibendū dederit subito tollit epilēsiā: testanꝛ ⁊ aliq fidedigni ꝙ lignum crucis qḋ lignū nasciꝛ sup̱ quercu ex quo fit visc⁹: suspēsū collo tollit epilēpsiā ⁊ oēꝫ vertiginē. De rebus aūt maxime exp̱tis ē tyriaca magna seu andꝛomaci ꝑmixta cū lacte mulieris cū pauco zucca: rob. Antiq tn̄ infantes cauere debent ab oī terroꝛe ⁊ strepitu que habent inducere talem moꝛbum.

C.3. De spasmo pueroꝛum.

Ccidit ⁊ pueris spasmus de repletiōe aut de inanici

one. De repletione autez maxime carnob. De inanitōe autez infantib⁹: aut ꝑpt febres exiccātes aut ꝑpter ɔtinuos clamores: vn̄ cōtingit aliqn̄ infantes tetanari ut non pn̄t flecti nec ad ptē añriorē nec posteriorē q̄ passio ƀm aliquos appellat alcubes aut alcuses. Si igit patiunt spasmum de repletione: custodiēda ē nutrix ne lac ipius sit declinās ad hūiditatem multum id ē: ne lac sit aquosum: sed nutriat magis cibis hn̄tibus ingrossare lac: ⁊ abstinēdus ē infans a multa lactatione ⁊ a multo somno: Inungenda sunt quoqꝫ membra ipius infantis ex oleo irino id ē liliorꝫ alborꝫ: aut de oleo alkiri. Si autez ɔtingit infantē eē exiccatū: nutriēda ē nutrix cibis hūectantibus substātisice et qualitatiue: sicut sunt carnes laudabiles decocte cuz reb⁹ friis ⁊ hūidis. Et maxie si spasm⁹ talis sit post febres lōgas ⁊ inungēde sunt iūcture cū oleo violato ⁊ pauco cere: nōnulli aūt intromittunt infantes in balneo decoctōis capitū porcorꝫ iuuenū aut castrorꝫ aut edorꝫ: faciūt decoctōz istarꝫ carniū usqꝫ ad relaxatōz iparꝫ ⁊ intromittūt infantem in tali balneo: deinde faciūt vnctōz infanti ex oleis iam dictis: hoc tamē expiētia scio eo ꝙ vidi q̄plures infantes tetanatos ut non pn̄t flecti ad ptē domesticā neqꝫ siluestrem id ē anteriorem ⁊ posteriorez q cū sola vnctione facta spondilibus colli ex oleo liliorꝫ alborꝫ aut isopo humida releuati sunt. Et curati fauente dn̄o a tali ɔtractōne. De rebus aūt maxie exptis maxie stante spasmo humido ē tiriaca magna seu andromaci.

C.4. De instancia vigiliarum. i

Accidunt etiam pueris instancie vigiliarꝫ ꝑpter quas accidūt pueris insōneitates ⁊ clamores ꝑturbātes pētes nutrices ⁊ omnes domesticos. Cui accidenti: ⁊ ii varia noient ab auctorib⁹ semꝑ a lenioribus incboanda ē: cum oia ꝑuocantia somnū narcotica sint ⁊ quodāmō stupefaciētia:

A leuioribus autem incboando. Est facere vnctionem fronti: et naribus ex oleo violato. 2° ex oleo violato et anetino pmixto cū lacte mulieris lactātis ipm infātē et modico cere. 3° addēdo vnctioni supradicte pax opij aut succi iusqami aut succi mādragore. 4° facere ūctionē ex ūgento populeon leui tñ vnctiōe et in pua quātitate. Et quāuis ꝫm sentēciā auctox nrox ocm⁹ magis ꝓcedē p extrinsecus applicata: tñ ɔtigit aliqñ et intrinsecis aliqd admīstrare vt infans cibū assumat. Accipiat panatellam cū emulsione seis papaueris albi: quāuis etiā Rab: papauer nigx vel ei⁹ emulsionē: qd mime laudo. Vulgares aūt nri admīnistrāt infantib⁹ pax reqes descriptōe Nicolai: q et si sit laudata a nicolao: nō tñ nisi vrgēte magna necessitate admīstrāda ē.

C. 5. De egritudinibus oculox infancium.

Accidunt infantibus egritudines oculox varie et diuse: vicȝ obtalmia: tūefactio oculoꝝ et strabositas. que due egritudi. s vicȝ. obtalmia et tūefactio oculox maxie accidūt aut ꝓpē ffrātatē: aut ꝓpē corruptōȝ lactis. Strabositas autē aut ɔbit a pncipijs natiuitatis: aut ꝓpē malū regimē situationis infantis in aspectu lumis aut modo iacēdi. Si igit accidat tumefactio oculox et sit rubor in facie et in fronte color rubens: tunc ɔfert hoc medicamē. ℞. succi mēte foliox rof. aā. ʒ. i: croci: mirre aā. ʒ. i. ß. pulueriset et ɔficiat cū lacte mulieris et supponat occulis extrinsecus et frōti cottidie renouādo quousqȝ aperiant oculi. Si aūt in oculis nō fuerit rubedo nec calor in facie aut in fronte magnus. ℞. mirrā crocū aloē et folia rof. et cōfice cū bono vino et sup oculos pone. Exptūȝ maxie ad hoc est mittere in narib⁹ infantiū pax ābre distēpatū cū lacte mulieris. Si aūt infantib⁹ pruritus aut scabies cuȝ sola emulsione lactis nutricis aut mris est sūma cura. Si autē paciant strabositatem

seu oculorum tortuositatē maxime situandi sunt super latera opposita ut gratia exempli. Si oculi sunt eleuati ꝛ contorti versus angulum seu lacrimale sinistrū situandi sunt vt iaceant super latus dextrum ꝛ lumen situanduꝫ est similiter in latere dextro: ut ex intuitu lumis existētis in dextro latere dirigant̄ oculi. Opposito aūt mō si oculi sint contorti v̄sus lacrimale dextruꝫ vel v̄sus partem dextram: tunc opposito modo est situandus puer ꝛ lumē etiam sitaandum. Si autem oculi sint strabi opposito modo quo vnꝰ ad dextrā alt̄ ad sinistrā: tunc situandus est infans corpore resupino. Et accipere speculum calibeatum sperice figure: aut picturas pulcherrimas aut aliquod delectabile: ut infans ex vehementi intuitu delectatione maxime intueatur figuras aut species representatas in speculo: vnde oculi dirigantur ex rectitudine intuitus ꝛ sic propter continuam considerationem factam firmantur oculi in dispositione seu situ suo naturali.

C°6. De egritudinibus aurium ab intra.

ACcidunt pueris ab intra aures pustule nōnulle emittētes saniem ꝛ aquositateꝫ: ꝛ etiam pruritus maximus: quo maxime infestantur pueri infestat̄ qꝫ nutrix ꝛ mater propter clamores maximos ex dolore aut corrosiōne facta. Et si multa dicant̄ ab auctoribꝰ pauca expta enarrabimꝰ: Primū ē accipe cotū āntiquū id ē ñ nup cāmiatū ꝛ iponē in aures in moᵐ tē e. Et mūdificāe saieꝫ ab vlcē egrediēte. ꝛ itēato imittet tētā aliā mūdā. 2ᵐ ē intꝰmittet tātā inūctā oleo coūi aut aque mell. ꝛ si ꝯtigat libeāri ifātē fiat ꝛ rplicet̄ tēta usqꝫ ad sanatōꝫ cōpletā. Qꝫ si saies aut aq̄ adhuc emanauēit: tūc tēta s̄. dicta coti iuncta aq̄ mell' ꝛ pulue yreos: aut mirre aut aloes itꝰmittant̄ usqꝫ ad sanatōꝫ ꝯpletā. Aliud ad idē sīr vꝫ accipe alumē ꝛ dissolue i vio ꝛ itige licīᵐ ꝛ itꝰmitte ā accipe cꝰcū ꝛ nitr̄ ꝛ tere cū aq̄ ꝛ aceto ꝛ itꝰmitte qꝫ si ꝯtigit ex istꝫ ñ libēari ifātē tūc sciat fistulā

esse factā intrinsecus. ⁊ infantē nō liberari nisi ex ꝑmutōe etatū

C.7. De apostematibus aurium ab extra

Ccidūt ⁊ pueris pustule post aures diuersoꝝ coloꝝ videlicꝫ: albe citrine: nigre ⁊ rubee: nigre autē mortales quodāmō sunt: quāuis tñ remedia tribuēda sint eis ut dicet Citrine aūt sunt minoris malicie. Albe vero salubres ⁊ rubee simul que tamē pustule nullaten⁹ possunt curari infante nihil sumente ꝑ viam oris. Sed magis regimē adhibenduꝫ est mři aut nutrici testať hoc Rab in tractatulo suo: de egritudinib⁹ puerorū testať Ysaac de egritudinib⁹ pueroꝝ ⁊ ꝑnceps Auic. 3ª ꝑ̄mi de regimie infantiū. Remedia hoꝝ adhibenda extrīsecus stantibus pustulis. Citrinis mř vel nutrix nutriať oleribus frigidis sicut sunt endiuia. scariola. lactuca ꝭm sententiam Auic. cucurbita. Stantib⁹ aūt pustulis albi coloris: tunc nutrať magis feniculo: origano: calamēto idest decoctōe istoꝝ oleꝝ cū carne castrati aut vituli aut pulloꝝ. Stantib⁹ aūt pustulis nigris: quanuis ꝭm sentēciā auctoꝝ sint mortifere: ut testātur auctores ꝑ̄scripti: ⁊ magis adhibendū eēt regimē iuuenū q̄ꝫ infantiū nutriēda: seu alenda ē nutrix cibis factis cū decoctōe buglosse: lupuloꝝ cū carnibus suprascriptis: medicādaqꝫ ē medicinis corrigētib⁹ q̄litatē prauā adustiōib⁹ sanguis sicut sirupis dirigētib⁹ melancoliā sicut sirup⁹ de epithio: ꝺ fūo t̄re ꝺ acetositate citri cū aqs ꝯuenientib⁹ sic aq̄ buglosse lupuloꝝ capiloꝝ veneris. ꝺcide euacuāda ē cū medicīs approꝑatis sic ē ellectuariū ꝺ epithio ꝺ yasene solutim ⁊ nō solutim. pillule de fūo t̄re. pillule inde: ⁊ quāuis ꝭm sniaꝫ Rab in tractatu. s̄. scripto ꝯpeterēt iere magne q̄dā: tñ abhōribiles sūt hodiernis tꝑib⁹ in usitatis: iō illas reliquā Qꝫ si ꝯtingat pustulas illas eminēciā facere magnā sicut ꝯtigit aliq̄n appostemata magna post aures oriri: aut paꝝ infra aures:

tunc fiat vnctio cum oleo liliorum alborum quod irinum appellatur aut cū oleo camomilino ꝛ adipe galline aut anatis recentis aut parum butiri: aut cum vnctione que appellatur anodina idest confortatiua. Quod si contingat ab hoc apposteme nō dissolui aut remoueri cum emplastro facto ex decoctione radicum maluauisci cū axungia porcina non salita: maturetur apposteme ꝛ aperiatur aut flebotomo: aut ruptorio: deinde cirugicus se exerceat in consolidando ꝛ mundificando.

C.8. De pustulis siue acola oris.

Accidūt ꝛ pueris ad intra os pustule ꝛ acola in lingua ꝛ palato diuersorū colorum qa q̄dā cinericie: q̄dam albe: alie rubee: alie citrine: ꝛ alie nigre: quarum quedā sunt salubres sicut omnes exceptis nigris: que aliqualiter participant naturā cancri. Ideo curam nigrarum relinquemus: quia hoc magis pertinet ad cirugicū q̄z ad phisicū. Si autem sint citrine: aut rubee cum calefactione percepta tangendo cū digito intromisso in ore: tunc nutrix nutrienda est ꝛ aleuda cum oleribus frigidis sicut endiuia: scariola: cicorea portulaca: lactuca ꝛ huiusmōi vt lac eius sit causa extinctionis accuitatis colere ꝛ sanguinis. Si autem pustule albe fuerint magis nutrienda est ex cibis habentibus vim alterare sanguinem ꝛ lac: sicut decoctione calamenti: feniculi: boragis: ꝛ similiū hn̄tibus vi aliqualiter remouere maliciā sanguis ꝛ lactis. Palatus aūt pueri stātibus pustulis citrinis seu rubeis vngendus ē cū aqua decoctōis balaustiarum corticum granatorum capularum glādiū: aut cū succo portulace: aut plātagis aut scariole aut sempuiue aut succo solatri. Sed de rebus maxime expertis ut testatur Rab. testatur q̄z Auicē. ꝛ Ysaac in locis ppiis ē dyamorō: ꝛ succus mori ꝛ rob nucū. ꝛ hoc expertus suz nō solū in alcola aut pustulis sz in corrosiōe gingiuarum ifātiū ꝛ cōrosiōe ligue

C.9. De dolore gingivarum infantium.

Ccidūt pueris tp̄e emissionis dētiū dolores gingivaꝝ magni ꝛ intēsi ꝛ quāto dolores maiores fuerint tanto dentes firmiores erunt. Si autē accidit tempus emissionis dentiū in vere velocit̄ oriunt̄ ꝓpt̄ caliditatē supuenietēꝫ aeris. Si autē in estate tardi⁹ oriunt̄ ꝓpt̄ frigiditatē autūpni supuenietis. In hyeme autē adhuc tardi⁹ ꝓpt̄ frigiditatē p̄cedētis tp̄is. In autūpno aūt si accidat tp̄us emissiōis dētiū deterius erit q̄ꝫ in aliq° p̄cedētiū qm̄ magis vite inimicat̄ cum frigidus sit ꝛ siccus. Succurrendū est autē a p̄entib⁹ tumefactionibus gingivaꝝ: cū fricatōe ip̄aꝝ cū maib⁹ ꝓprijs ꝛ amittūt multitudieꝫ bauositatū: Et cū lactāt strigūt papilas mamillaꝝ: ꝛ cū intromittit̄ digit⁹ in ore: stringūt forti strictura. Succurēdū est igit̄ eis ꝛ accipe cādelā cereā v̄gineā nouit̄ factā. Et p̄bere infanti ut masticet eā: q̄ ꝓpt̄ teneritatē ip̄ius ꝛ vnctuositatē cere causat̄ aliq̄ dilatatio gigivaꝝ. Z° facere vnctōeꝫ gingivaꝝ ex oleo de seminibus lini aut mucilagis eaꝝ aut mucilagis seminis altee: aut stante multa caliditate gingivaꝝ mucilagine semis citonioꝝ. A ꝓprietate aūt laudant̄ ab auctorib⁹ n̄ris pinguedo anatis recētis: butiꝝ recēs nō salitū. laudat̄ vltia laudatōe: cerebꝝ leporis. ꝛ lac canis lactātis. Ultiatū aūt remediū est scalpere gingivas leui tn̄ scalpellatōe. Nonulli aūt auctores p̄cipiūt ut toto tp̄e q° mātenetat̄ dolor gigivaꝝ fiat decoctio camailli ꝛ aneti: ꝛ fiat lotō capitib⁹ ip̄oꝝ. Et si dol ō augmētat⁹ fuerit. Accipiat̄ butiꝝ vacce vl̄ medula cruris e⁹ ꝛ pōet̄ sr̄ gigivas ꝛ cū apparuerit capita dētiū ponat̄ sr̄ caput pueri ꝛ collū lana mūda ꝛ sic ꝑmittat̄: qm̄ hec ē cura solēnis ꝛ cura ꝓbata.

Pinguedo anatis
Butirum recens
Cerebrum leporis

C.10. De scissuris labiorum.

Ccidūt ꝛ pueris scissure labioꝝ: q̄ causant̄ in eis aut ꝓpt̄ accuitatē lactis: aut ꝓpter duritieꝫ mamillarum

aut ꝑpter corruptionez lactis. Q2 si causetur ꝑpter acuitatez lactis tūc regenda ē mater aut nutrix cū oleribus frigidis ne ta tis supius. Q2 si ꝑpter corruptōz lactis: rectificandū ē lac ut di ctū est: q2 si ꝑpter duriciem mãmillaꝝ mollificande sunt extremi tates mãmillaꝝ mulieꝝ. Labia igitur infantiuz liniantur ex eq̄ ro saꝝ pm̄ptis cum pinguedine gallinę: aut accipe lanā bn̄ carmina tam ꝛ pone in succo plãtaginis seu lãctucę: cū aliquãtulo butiri: aut axungie gallinacei ꝛ labijs vnctiōz facere. De reb9 aūt ma xime expertis: est accipe aquā rosaꝝ ꝛ farinā amidi ꝛ vnctiōz fa cere seu labia vngere. De rebus aūt etiā maxime expertis ad scis surā non solū labioꝝ: sed extremitatū mãmillaꝝ ꝛ manuū ꝛ pe dū: ꝛ scissuras virge ani ꝛ matricis. R. cere citrine. adipis anatis ysopi. butiri. olei rosa. añ. ptē. i. dragagãti amidi mucilagie: seis citoniōꝝ añ. ptem. . gallaꝝ cineris piloꝝ: caude equi: sulfur plumbi vsti: añ. partem. i. . terantur terenda ꝛ misceantur: ꝛ fiat vnguētū quo pri9 locus inungatur. Deinde ex hoc puluere sup aspgatur. R. masticis gallaꝝ. cineris pilloꝝ caude eq. plūbi vsti: corticū granatoꝝ ceruse: plūbi dragagãti: corticū thuris añ. par tes eq̄les: infundantur oia p diē ꝛ noctē in vino pōtico. postea ex sicentur sup lamina ferrea aut sup terrea: postea terantur ꝛ fiat puluis subtilissimus. Ad idem vz. R. litargiri mirre dragagãti añ. pul uerisentur subtilit: ꝛ cū cera v̄ginea ꝛ paꝝ olei ꝛ mellis ꝛ fiat vn guētū. Sz p̄us madefiāt labia infantis saliua ꝑpria. deinde pe cia inūcta ūguēto p̄dicto labijs infantis apponatur: in mane aūtē cū aqua tepida labia infantis lauentur. Unguentū ad idē. R. ce ruse. ℥. i. cere. ℥. iii. litargiri cadmie argēti masticis añ. ʒ. 2. ℈. olei rosaꝝ quantū sufficit ꝛ fiat vnguentū. Aliud ad idem. R. ciperi aluminis galle mirre arsenici: plumbi vsti: omnium añ. cū modico oleo ros. fiat ūguentū hoc autē maxime valet ꝛ cōfert quotienscunque apparet nigredo scissurarum labiarum.

C.xi. De apostematibus gutturis infantium.

ACciduntq; pueris appostemata circa partes gutturis que sunt appostemata duarum amigdalarum. et apud vulgares nostros appellantur gaiones: que appostemata causantur in eis aut propter frigiditatem aeris coprimentis substanciam cerebri aut propter nimiam caliditatem calefacientem: aut propter nimiam plenitudinem infantium ex superflua lactatione aut comestione. ¶ Cura autem ipsorum maxime est habenda cum diligentia: ex quo non fari sciunt. vt nutrix aut mater aut aliquis discernat vtrum febrem patiantur aut non: aut patiantur difficultatem degluciendi. et cum incipit dormire videatur quasi suffocari. Et tunc debet intromittere digitum in gutture infantis et leui tactu querere a lateribus circa partes gutturis vtrum percipiat ibi appostema adesse aut non: Quod si appostema repertum fuerit: debet cum digito indice eleuare appostema accipiendo appostema in extremitate inferiori gutturis subleuando ipsum leui tamen subleuatione: prius ex vna parte deinde ex alia: deinde vngere guttur infantis cum diamoron aut rob nucum: aut cum syrupo de mirto: Extrinsecus autem fienda est vnctio ex oleo liliorum alborum cum pinguedine galline aut anatis recentis: apponendo extrinsecus gutturi pueri lanam succidam aut linum vel stupam carmiatam: aut accipe linum vel stuppam et infundere in vrinam pueri: et extrinsecus gule apponere. De rebus autem maxime expertis est accipere cassiam fistulam idest nouiter extractam ex canna et pistare ipsam seu contundere vltima contussione: deinde postea gutturi apponere in formam emplastri. Secundum sentenciam autem Mesue de cura squinantie attrahende sunt aures sursum: aut pili attrahendi sunt in vertice capitis sed hoc magis competit pueris fari scientibus quia nimium terrentur infantes: aut ex trac

Experta [illegible]

tione capillorum aut aurium.

Capitulū.12.De tussi ꝛ reumatismo infantiū.

Tussis accidit infantibus ꝛ reumatissm⁹. aliqñ ex fri/ditate lingue vt vix possint claudere epiglotū: aliquā° etiā ex frigiditate pectoris. aliqñ vō ꝓpt̃ materiaꝫ de scendentem a capite. Si accidat ex frigiditate lingue tussis: tūc hoc ꝯp̄hendimus: qa vix possunt deglutire: nec emittūt bauosi tates: ꝛ tunc curandi sunt cū admistratiōe amigdalaꝝ dulcium pistataꝝ pmixtaꝝ cū caricis pinguib⁹ ꝛ aqua feniculi ꝛ admini stret́ mane ꝛ sero: ꝛ hoc si deglutire pñt. Si aūt non deglutire possunt cū sola vnctōe facta cū digito aut penna ipi gutturi cuꝫ lacte amigdalarū dulciū aut cū succo liquir̃. aut cū farina amidi pmixta cū lacte amigdalaꝝ dulciū fieri dꝫ. Qꝫ si cū tussi fuerit asꝑitas tunc cū mucilagine seminuꝫ citonioꝝ ꝛ penidijs ꝛ oleo amigdalaꝝ dulciū: ꝛ hoc non stante febre. Qꝫ si febris affuerit succū mali granati dulcis: misceas cū penidijs: ꝛ decoctōne aut succo liqricie. Si aūt tussis ex descensu catari causata fuerit: qđ ꝯgnoscim⁹ ex eo: qa infantes emittūt bauositates cū multitudie flegmatis circa os: tūc ꝯpetunt medicaia: ista vicꝫ. ℞. semis papaueris albi: dragagāti añ. ʒ. ʒ. semis cucumer̃. ʒ. i. ꝛ ꝯfice cū aqua in qua cocti sint sebesten. ꝛ admistra. Aliud valens ad tussim pueroꝝ. ℞. passulas enucleatas: ꝛ fac bulire in vase fer/reo: ne indurent́: ꝛ postea remoue' ab igne ꝛ pista ꝛ misce cū eis tantūdem de penidijs: ꝛ da puero mane ꝛ sero ad modū nucis

Ad idē ad tussim frigidā. ℞. mirrā ꝛ misce cum melle ꝛ oleo amigdalaꝝ: ꝛ ꝓpina seu admistra nō stante plenitudie pectoris pueri. Stante aūt plenitudie pectoris pueri. Accipe dragagā ti: galbani: mitte in vitello oui: ꝛ si in hoc multa laudata sint ab auctoribus: sicut que dicta sunt. De rebus maxie ꝯueniētib⁹ no stris tpib⁹ sunt: si infans adhuc pue ē etatis qa duoꝝ aut trium

mensiuȝ ymo usqȝ ad annos tres ⁊ causet tussis p viaȝ reumatismi. Et facere uctōȝ pectori a levioribꝰ inchoādo ¶ Accipe butirꝝ nō salitū ⁊ caules torrefactos sup cineres: ⁊ vngere caules cū dicto butiro: ⁊ applicare vnū foliū caulis pectori: aliud auteȝ foliū dorso cōiūgēdo ex opposito pectoris: aut facere vnctiōeȝ ex oleo sisamio: aut amigdalaꝝ dulciū: pinguedie galline butiri recētis: oleo violaꝝ: addēdo paꝝ croci cū cera. aut facere vnctionē ex solo isopo hūida: aut facere vnctōȝ ex mucilagie seis lini aut altee. Stāte aūt febre ex vnctiōe facta ex oleo violaꝝ ⁊ amigdalaꝝ dulciū ⁊ modico cere. Qꝫ si tussis p viā reumatismi causat nō removeat tūc cōmissure capitis cruciati: paꝝ pulueris rob: ⁊ sandarace qa duo aut tria grana in pondere iponant mane ⁊ sero: Ad hoc etiā maxie ꝯfert accipe pillulā vnā storacinā si infantes cape possint quātitatē vniꝰ grani milij aut orobi aut lenticule. Confert etiam medicamē hoc vicȝ multo tpe lactatōis ut ℞. gūi arabici. seis citonioꝝ liqr penidiaꝝ misceant cuȝ lacte ⁊ admīstret infanti. Qꝫ si ꝯtingat pueros eē adultos qa etatis trium ānoꝝ usqȝ ad septē ānos. Et tussim patiant cataralem ⁊ stricturā pectoris: tunc ꝯpetit sirupus de liqricia: nō stāte febre cū modico sirupo de prassio cū aqua farfare capilloꝝ veneris. Stāte autē febre cū sirupo violaꝝ ⁊ vnctiones pscriptas pectori applicande sunt ⁊ alia ut supra. ⁊ ꝯpetūt pillule euacuātes: vt sūt pillule de lera cuȝ agarico aut de lera simplici usqȝ ad. 5. nūero. Et ꝯtingit aliqñ ꝓpter maxiaȝ stricturā nariū tussim pati qa materia q̄ bm naturā dȝ emitti p nares magis transmittit ad gutt ⁊ tracheā arteriā. Cōpetit vnctio facta ex butiro solo in radice naris supiori int duos oculos: ⁊ naribus imponere cū pēna aut coto oleū amigdalaꝝ dulciū: aut sisamnū: ⁊ si pueri possent attrahere p nares aquā decoctōis ordei cū zuccaro cādi aut aquā decoctōis ordei cū modico aque maiorane ⁊ paꝝ succi blitis est

℞ olei amigdalarum dulcium butiri sine sale ana ʒ. 1. adipis gallinae ʒ. 5 ysopi [illegible] ana ʒ. 1. [illegible] ʒ. 1. fiat [illegible] ad pect.

medicamen ↄueniens diuertens materiam a ptib⁹ posterioꝛib⁹ ad ptes anterioꝛes. Competitq₃ fricatōes spatulaꝝ suaues ꝛ lenes facte circa spatulas: q̄ tñ nō debēt fieri nisi oꝛdinata p̄missa purgatione aliquali aut p viaȝ oris aut clisteri leui seu cōūi aut suppositoꝛij facti ex melle.

Capitulum.ij. De vomitu infantium.

Omitu autem infestant̄ infantes: aut ꝓpt̄ multitudinē lactis quā digerere non possunt: aut ꝓpt̄ aquositatē eius: aut ꝓpt̄ coꝛruptōȝ eius ꝛ maxie istāte debilitate stomachi infantis: aut ꝓuenit ꝓpt̄ vermes: aut ꝓpt̄ frigiditatē aeris extrīsicā: aut frigiditatē aut caliditatē nutricis. Suma aūt cura adhibēda ē in ↄgnitōe causaꝝ voit⁹ infantis quā ex ipsius relatōe hr̄e mime possum⁹: s₃ inqrere a mr̄e vel nutce vtꝝ assumat magnā quātitatē lactis: ꝛ sugē⁹ vbera incurrat singultū aut lac dicat̄ multū ēe aquosuȝ: aut grossuȝ viscosuȝ: qđ ↄgnoscim⁹ p signa supi⁹ posita de dispositōe lactis nutcis. Coꝛruptōē aūt eius ↄp̄hendimus ex fetoꝛe eius quod emittit̄ per vomitum. Acetositatem autem ↄgnoscimus ex odoꝛe lactis emissi per vomitū tendentis ad aliqualem acetositateȝ. Frigiditatem autem cognoscimus nutricis aut infantis: quia egestiones quae emittunt in pannis lineis: si sint tendentes in coloꝛe ad viriditatem: aut ad aliqualem liuiditatem: iudicamus hoc esse ꝛ fieri propter frigiditatem aut ipsius nutricis: aut matris: aut ipsius infātis. Sin autem coloꝛ egestionum est tendens ad citrinitatem: aut ad nigredinem cum vna translucentia ipsius: iudicamus h° magis esse aut pꝛopteꝛ caliditatem lactis ipsius nutricis: aut matris: aut propter inflammationem infantie. Ꝙ si vomitus ipse fuerit ꝓpt̄ multitudīeȝ lactis tūc ꝓhibe multitudīeȝ lactis: qđ si sentit̄ odoꝛ acetosus ꝛ appareat humoꝛ albus commixtus cum

lacte ẜm sententiaʒ Auicē. quāuis dubitatiue loquat᷑ tria gra-
na ordei in pōdere gariofoloꝝ admiistrare infanti ꝑ viā oris cu
rat. Scōm aūt modū ꝯuēm practicādi: ē facere infantib᷒ tenere
etatis: stāte stomacbi frigiditate; vnctōʒ stomacbo cū oleo de spi
ca ꝛ oleo citonioꝝ. ꝛ ꝓbatū est: quod maxie expꝑtus sum: nō so
lū infantibus teneris etatis vt duoꝝ mensiū vel triuʒ: sʒ vsqʒ ad
septē ānos ꝛ vltra: valet etiam ꝯ voituʒ vermiū qd ē. ℞. ol.i
de absinthio: de mēta: olei masticini citonioꝝ aā. ʒ. ii: Spēꝝ ab
sinthii mente rob. aā. ℈. ℈. aloes. ʒ. ii. aceti paꝝ: cere quātū suffi
cit fiat vngentū molle: ymo ꝛ infantes patientes ꝓstractōʒ appe
titus facta vnctione maē ꝛ sero aā lactatōʒ vel cenā maxio cum
appetitu lac sugunt: ꝛ cibū sumunt si ipm ꝯmedūt: expꝑtus etiaʒ
sum: si deglutire pñt infantes vt colligit᷑ ex sentēcia Auicē.. iʒ.
ẜcij. de cura voit᷒. ꝛ. 16. ẜcij. de cura colirice passiois: admiistraꝛ
paꝝ sirupi de mēta cū vino granaoꝝ: ꝛ est mirabile nō soluʒ in
pueris ꝛ infantibus: sʒ etiam in corporibus adultis: saluo tñ sem
per: qꝛ nullatenus vomit᷒ cohibendus seu ꝯstringēdus ē: nisi ꝑ
ducat ad aliqualē debilitatē seu lassitudinē: quia sepissime voit᷒
curat vomitū. testat᷑ hoc auicē. 16. ẜcij de cura colirice passiōis
Competūt etiā hec remedia ẜm sentenciam Rab: stante cā fri
gida. ℞. olibani septimā ꝑtem. ʒ. vni᷒ rute sicce ẜciā ꝑtem: pul
uerisa ꝛ misce cū sirupo rob. ꝛ da puero aut accipiat nutrix pa
rū cimi ꝛ paꝝ sumacb ꝛ ponat in ore pueri: aut qd sepe expꝑtū ē
ẜm sentēciā Rab. ℞ ligni aloes masticis aā: ʒ. ℈. galāge septi
mā ꝑtē. ʒ. molle totuʒ. i. fac pulnerē ꝛ cōfice cū sirupo rob. ꝛ da
puero anteqʒ sumat lac: deinde pone sup stomachuʒ pueri hoc
emplastꝝ. ℞. masticis aloes acacie galle olibani pāis usti con
fice cū oleo rob. ꝛ pone sup stomachū. Est eni expꝑtū ad vomi
tū ꝛ sanuā pueroꝝ. Si aūt in vomitu fuerit odor accutus: ꝛ res
que euomunt᷑ declināt ad aliqualē accuitatem ꝛ citrinitatē tūc

cura sit vt administres infanti rob agreste aut succum vel minaꝫ citonioꝝ aut sirupū de berberis: aut de ribes aut sirupū rob. Si aūt infantes adulti sint ꝯpetūt ⁊ trocisci isti. ℞. rob spodij aā ℥. 4. gallaꝝ. ℥. ii. S. karabe semis portulace semis lapacij accuti: aā. ℥. i. ꝯfice cū aqua rob. vel cū aqua mali granati ad pōdus. ℥. i. pulueriset trociscus vnus ⁊ cū zucaro rob aut cū miua citonioꝝ aut de ribes infanti det ẜm totū aut ẜm ptem: deinde administret emplastꝝ sup stomachū quod ē maxime ꝯferēs vomitui ⁊ fluxui vētris pueroꝝ qđ tale ē ℞. farine ordei rubi: viridis mali granati: corticis aā: ꝯfice cū aqua rob: aut oleo rob. onfantino ⁊ stomacho applica. Scđm aūt sentēciā Ysaac: stante vitu flegmatico: est accipe calamētū crocū aristologiā longā: ⁊ cū succo mente misce infanti admistrare ⁊ ē mirabile. Et phibenda ē nutrix a grossis ⁊ flegmaticis cibis ⁊ a coitu: ⁊ si pregnās esset mutanda est omnino.

Capitulum. 14. De fluxu infantium.

FLuxu autē ventris infestant infantes non solū tēpore emissionis dentiū: sꝫ ⁊ post ⁊ ante: varijs de causis: videlicꝫ aut ppt corruptōꝫ lactis: aut ppt multitudineꝫ eius: aut ppter caliditatē lactis aut eius frigiditatem ⁊ aquositatē: aut ppt deglutōis multitudinis saliue: aut ppt lac assumptū a nutrice impgnantis: aut a debilitate stomachi infantis. Qđ si causa ẜ fluxus ventris pp corruptōꝫ lactis: rectificandū ē lac: cum his q̄ dicent inferi⁹ de rectificatione lactis. Qued si ppt multitudinē: abstinendus est infans a lactatione ne tantā quātitatē lactis assumat. Qꝫ si ppt caliditatē lactis qđ ꝯphendit ex citrinitate eoꝝ que emittunt p viam fluxus: aut ppt frigiditatem ⁊ humiditatē lactis seu nutricis: rectificandū ē lac: vt dicet infra. Si aūt ppt debilitatē stomachi infantis: ꝯpetunt embrocatōes ⁊ vnctōes supius noiate de cura vomit⁹ causati a causa

calida aut frigida sed vnum premittendum est: quod nullatenus fluxus vētris cohibēdus ē nisi adueniat timor pductōis ad debilitatē: cui fluxui vētris a leuiorib⁹ incohoādo fm sentēciā Auicēne debem⁹ embrocare ventrē ex decoctōe semis rob. z cimino z aniso: z hoc stāte fluxo causato a friditate magis: aut ex cimio z rob in aceto infusis z decoctis. q si nō ptulerint. 6. ps. ʒ. vni⁹ coaguli edi exhibēda ē cū aqua frigida infanti. De expertis aūt maxie pueniētib⁹ stante causa supra dicta est accipe. ʒ. i. reubarbari torrefacti z cū vino aramatico admistrare. Rab. autem doc; nos admistrare quartā ptē. ʒ. vnius olibani z admistrare: hoc emplastz stomacho vētri puerorum. ℞. croci mirre z cere quantū sufficit: aut cū vino pmisce z pone sup ventrē: q si fluxus causatus sit magis a cā calida. Et infans possit sumere per viā oris: detur sirupus rob. aut miua citoniorum cū sirupo de mēta: dūmodo semp pdñet miua aut sirupus rob. De reb⁹ aūt expertis maxie si sunt paupculi sunt nuclei nucū torrefacti z añ cenam z prādiū sumere. Et sorbe z citonia assata: aut pistare ea z ventri apponere si deglutire nō pñt. Emplastz pueniēs fluxui puerorum. ℞. dactilos imaturos infundantur p noctē in vino stipticos: postea datur oleū de semie lini z mirtini z masticini z varientur olea in dosi fm intentōz calefaciēdi aut infrigidādi: z ventri admistretur. Emplastz pferēs fluxui causato a cā calida. ℞. succi arnoglosse centinodie añ. ʒ. S. farine tritici. ʒ. iii. aceti parū albumis ouorum duorum distēpa z calefac: z ventri appone. Q si forcius restringere volueris. ℞. rob. thuris masticis boli armeni sanguis draconis absinthei costi amari: balaustie: psidie coquantur i aqua z in illa decoctōe sedeāt pueri aut infantes. Et fomētatōz facias pedib⁹ aut tibiis. Et si forcius adhuc restringere volueris. ℞. duas ptes psolide maior z alias duas plātagis z lāceole z cum succis eorum distempa argillam z fac in modum

emplastri malaxando inter manus et superpone umbilico. Res aũt familiares et domestici q̃ coũi usu apud modernos applicã tur sunt sicut clisteria facta ex decoctõe ordei torefacti cũ melle rosato: nõ stante excoriatõe intestinoꝝ. Stante aũt excoriatõe in testinoꝝ adde paꝝ sepi hircini aut castrati aut trociscos de karabe aut t̃ra sigilata: aut stelle aut pulueris rob. aut puluere tap sibarbassi usti. Uētri aũt apponeř emplastꝝ diasinicon descrip tõe Mesue ex ipius inuẽtõe: aut ex inuentõne andromaci: aut vnguẽtũ de corticib⁹: aut emplastꝝ de rob. descriptiõe Mesue aut emplastꝝ de gallia descriptõe mesue. Si aũt alia expta vid̃ re vis ad ꝯstringendũ ventrẽ: lege in secretis Galieni: et repieſ emplastꝝ ꝯfereni sputo sanguis et vomitui et fluxui ventris. Sic etiam habes idem a Rasi in secretis proprijs.

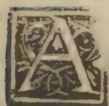
Capitulum. i5. De stipticitate infantium.

Molestanť quandoq3 infantes ꝓhibitõe exitus secum seu stipticitate. aut propter viscositatez lactis si lacten tes sunt: aut qa si nõ sunt lactẽtes sumũt cibaria multũ stipticãcia sic cõestio casei aut citoioꝝ aut castaneaꝝ aut cõestio nucũ maxie assataꝝ aut sorbe aut me.pile aut alia siťia. si ĩfãs sit lactãs et paciať stipticitatẽ vẽtris ex viscositate lactis: qḋ ꝯgnosciť ex viscositate lactis nutcis vł m̃ris ut declaratũ ẽ supi⁹ ḋ cõ ditõnib⁹ req̃sitis in nutce. Et ƀm sniam Auicẽ. 3ª p̂mi. caº de egritudib⁹ q̃ infãtib⁹ accidũt. Tribuẽdũ sit ĩ potu sterc⁹ muris aut suppositoriũ ex solo melle cocto: aut cũ mẽtastro aut cũ ra dicib⁹ ireos sũt: sc3 vides: aut ꝯbuste: aut debeam⁹ admistraĩ in fanti parum mellis aut terbentine secundum quantitatem vnius ciceris. Et venter eius sit fricandus subtiliter cum oleo cõmuni aut super femur ipius ponendum sit fel vaccinum: tñ ƀm modũ cõmunem et clarum et expertum est in primis mensibus facere

suppositoria ex stercor muris magni aut ex melle z stercore muris puluerisato vt alcbool. aut ex melle z sale otrito bulito cum melle: aut ex anxugia porcina z stercore muris: z'ex axugia porcina z sale omestibili: aut ex lardone salito: pus inucto cu oleo: sicut oůit vulgares oes vtunt: aut ex clisteri molli facto ex brodio pulli: aut carnis castrati cu zuccaro z paz sal no apponedo oleu aliquo mo: ne si infans pateret vmes sim9 ca ut vmes petat magis ptes supiores. Copetitqz clistere factu ex lacte caprarum aut asinaz: aut camellaz qd meli9 e. Sz qa petes aliqn maxime infestant z nolut medicis obedire in imissione suppositorij aut clisteris: tunc accipiedu est medietas corticis nucis magne omestibilis z implere ipsam butiro recenti vna cu felle thaurino. Et sup ubilicu apponere. z ventre infantis totu butiro inungere: aut pedes infantis tali vnctoe sunt vnguedi: leui tn vnctione. ℞. elebori albi z nigri bermodactiloz accor: succi lepuine brionie an ptes equales coficiant cu anxugia pocina veteri: z quauis etia opetat vnguetu artbanite: tn est piculosuz ido potius dimittendu e. Competunt etia suppositoria facta ex capitibus porroz cu sale. Sed solene vnu non dimittendu aliquo mo: est accipe penidias z formare suppositoriu: z post aque salite infundere z infanti supponere. Qz si infans nullaten9 possz p supius aut p inferius accipe: tunc adbibenda e medicia nutrici seu matri. deinde post spaciu qnqz' boraz lactandus e infans Qz si infans adultus sit ut possit aliquid deglutire: quia si duorum annoz aut triu usqz ad septem: possumus administrare medicinas lenitiuas solenes: sicut ieram simplice: aut ieram pigraz usqz ad. ʒ. i. cum lacte mulieris: aut cum vino aromatico. Sz qz iere iste sunt abbominabiles propter amaritudinem: possumus administrare parum infusionis cassie aut mane in vino aromatico aut parum infusionis reubarbari: aut electuarij indi aut psi-

lij:aut dyaturbit cum reubarbaro ꝯm necessitatē ⁊ distinctionē materieꝝ peccantiū:aut pillulas de aloe abluto:aut de iera sim plici:aut de iera pigra:hoc aūt totū sit in discretōe opant'is: qꝛ nō possumus nisi ꝯm distinctionem ꝯplexionum infantiū operari: Sꝫ vnū expertū admistrādū in forma potabili pꝯmittere nullate nus intēdo. ℭ ℞.cinamōi zinziber añ ptē.i.spice anisi añ ptē.S epithi ptes.ꝺ.reubarbari sene añ.ptes.4.zuccari optimi ptem mediā:oīa admistrent cū lacte mulieris. aut cū vino aromati co:aut cū aliquātulo brodio pingui usqꝫ ad.ʒ.ꝺ.Cōpetit enim hec ꝯfectio. ℭ ℞.foliculoꝝ sene viridium abiectis semib⁹ co sti:an.ʒ.i.cinamomi.ʒ.iii.croci.ʒ.i.zuccari ad pondus oim doſ ē.ʒ.ꝺ.īfātib⁹ cū aliquātulo brodij:magis aūt adultis.ʒ.i.añ cibū

C.16. De tenasmone infantiū siue continua volūtate egerendi.

Accidit aūt infantibus egritudo multū eos infestās ꝓpter quā timēt pētes cū videāt infantē ꝯtinue stimula rū ut emittat aliqd ꝑ secessum: ⁊ nihil emittat q̄ vulga ri vocabulo appellat̄ malū de ponti. Tale aūt a medicis dicit̄ tenasmō. Et hui⁹ quoddā dicit̄ veꝝ: ⁊ qodā nō vm. Non veꝝ causat̄ a mā fecali inuiscata ⁊ adherēte intestīo recto in pte ite riori ꝓpe pbiterim vel anū. Veꝝ aūt causat̄ ꝓpt̄ humorē sal sugīnoſuꝫ:aut colericū descendentē ad ipm anū: aut frigiditate aeris:aut qꝛ infantes sedēt sup rē durā sicut sup lapidē viuum. Talis igit̄ egritudis cura si tenasmō causat̄ ꝓpt̄ inuiscationeꝫ fecū educant̄ feces cū clisterib⁹ mollitiuis. Et ista ē cura tenas monis nō veri. Sꝫ qꝛ in tenasmone vero tres habēde sunt intē tōes. Pria ad mordicatōꝫ ad quā seqt̄ vehemēs volūtas ege rēdi sine tñ emissione aliqua. Scōa intētio ē restrictio sanguinis egredientis ⁊ ulcerationis ablutio. Tercia est intestini cū egre ditur intus repositio. ℭ Dixit igitur Aliebas circa primam in

tentionem q si ppinetur olibanum cum ameos p os remouet voluntatez egerendi. Serapio autẽ dicit q cortex arboris pini minoris ẽplastratus remouet tenasmonẽ factã a materia accuta fluentis ad intestinũ rectũ aut etiã ab ulcere prius tñ mundato intestino. Et exptũ est etiam cõticem maioris pini emplastratũ z puluerisatũ etiam z supaspsuz cũ licinio z intromissuz cũ albumine oui aut cũ oleo mirtino idez facere. Serapio dixit psiliuz ledit asperitatẽ ulceꝝ intestinoꝝ z abscindit tenasmonẽ. Dixit etiam q sine decoctõe orobi vel cũ decoctione etiã aceti pectini z ano applicat9 ɔfert: plus aũt ɔfert si cũ decoctõe pinee non facientis fructũ ɔmisceat. Expiencia aũt scio q sola suffumigatio facta ex pineis a qbus extracti sunt nuclei miro mõ tenasmonẽ sedãt: Ysaac dixit ex apozimate semis lini cũ oleo rob. clisteri factũ valet ad tenasmonẽ z mordicatõz intestinoꝝ. Similr etiam z decoctio seis lini. 3a intẽcio ẽ magis ad restrictõz sanguis z si multa sint ab auctoribus dicta hic tñ aliqua magis expta adducã: vinũ in quo ẽ decocta radix mali granati bibitũ multũ cõfert. Confert etiã puluis pollicarie subtilis suppositꝰ stãte tenasmone a frigida cã. Jtẽ suffumigatio facta ex granis mirti. Serapio aũt dixit gũmi arabicũ retinet ventrẽ q nimis fluit z ɔglutinat intestinũ. Circa terciã intẽcõz vicz intromissionẽ egressi intestini capilli pilli adusti suppositi intestino sunt cã redditꝰ intestini. Exptum aũt in cura tenasmonis ai despati. z pprie si tenasmon fuerit cum febre sunt pillule. Gallieni in secretis suis q̃ sũt ℂ ℞. opij anisi amboꝝ añ. aur. i. ʒ. semis iusqami albi. ʒ. iii. semis apij. ʒ. 8. terant z ɔficiant cũ vino. z fiant inde pillule sicut pip z exicent dob. sunt. ℥. 5. cũ rob mirti tñ si possunt assumere p viã oris in forma pillulaꝝ admistrare usq ad pillulas. z. Ad idẽ exptũ ɔfert liciniũ. ℂ ℞. mirre thuris masculi croci opij añ

partem.i· terantur ꝛ cribellanẽ ꝛ conficiantur cum vitellis ouo rum.ꝛ fiant suppositoria parua:ꝛ ligens cū filo aliqualiter ꝛ in tromittanẽ per anum quousqꝫ dormiant dum autem profunde ti sunt in somno:extrahant.Cura autem magis domestica ꝛ fa miliaris est facere duo vel tria clisteria lauatiua ex decoctõe or dei torefacti ꝛ radicum plantaginis:ut gracia exẽpli.¶ ℞.radi cum plãtaginis.m.i.ordei cum cortice suo torefacti.m.ii. coquã tur perfecte in libris.4.aque ꝛ ccleẽ:ꝛ colatiue addatur mellis rosati colati in clisteri vno.ʒ.i.post dictum clistere confert subi to clistere factum ex succo aut ex decoctõe plantaginis:aut ar noglosse in quo succo dissoluti sint:trocisci de karabe:aut de ter ra sigillata.Ad idẽ hoc confert fomentum: coquanẽ caules in aqua .deinde leniter manibus exprimantur.Et parum in oleo rosarum:frigantur:deinde infans sedeat super caules.Ualent etiam suffumigia facta ex colofonia ꝛ pineis vel corticibus ea rũ.Ultimo confert hoc balneum.¶ ℞.radicum cardonis cū quibus preparantur panni.manipulos quatuor corticum grana torum balaustiarum corticũ radicum mori tapsi barbassi ãn.m. vnum:coquantur in aqua stante febre:non stante febre coquan tur in vino nigro stiptico q̃ntũ sufficit ad balneũ :in quo balneo patiens sedeat usqꝫ ad vmbilicum. Experiẽcia autẽ inuentuꝫ est qꝫ bibere succum lape communis idest arumicis siluestris in ieiuno vel in fritellis vel aliter anum egressum reducit.Et ego Experiencia scio qꝫ in quodam infante filio potestatis plebis sacci qui paciebatur egressum ani per duos fere digitos ex sola locatione facta cum decoctione rosarum ꝛ lentium excorticatꝫ cum vino nigro ꝛ postea vnctione olei rosarum.Et suffumiga tione facta ex thure:ꝛ corticibus pinearum ꝛ rosarum: sanatuꝫ fuisse ꝛ tumor intestini maximus ꝛ apostematum erat intestinũ.

Conferunt etiam miromon suppositoria facta ex sepo hircino aut castrati inücta cũ oleo rof.i q° fundaẗ paꝝ opij:q2.ʒ.i.á.ii

C.17. De vm:bus siue lũbricis infantiũ.

Maxime ingetanẗ inf.ntes a vermib⁹: siue sint lũbrici siue cucurbitini aut rotũdi q oẽs generanẗ ex mã flegmatica: diuersi tñ ꝓm diuersitatẽ ip̃oꝝ ⁊ in distictis locis intestinoꝝ. Non generanẗ aũt ex colera: qa maxime aduersaẗ putredini tali. nec ex melãcolia: cũ ꝯrieẗ vite: nec ex sanguine ꝑpẗ maximã dilectõ3 quã h3 virtus erga ip̃m: qd cõp̃hendimus ex eo: qa vmes cuiuscũq3 speciei sint: nec sunt citrini coloris neq3 nigri coloris neq3 rubei coloris: s3 solu3 ex flegmate putrefacto in intestinis. Et cã generatõis eoꝝ dr̃ eẽ ex sup̃flua ꝯmestiõe. ⁊ ex debilitate digestionis sicut dicunẗ eẽ fruct⁹ om̃s sicut legumina maxie faseoli ⁊ fabe: ex ꝯmestione lactis sup repletõe: ⁊ breuiẗ regimẽ in sex rebus nõ naturalib⁹ multiplicans corruptõ3 hũoꝝ in stomacho p viã indigestiõis. In infantibus aũt lactãtibus generanẗ ꝑpẗ corrupcõ3 lactis nutricis aut mr̃is aut ꝑpẗ assumptõ3 cibi: sicut hodiernis tp̃ibus mulieres masticãt cibũ ⁊ fercula masticatõe ⁊ admistrãt cibũ sic masticatũ ip̃is infãtib⁹ a quo cibo maxie cauendũ ẽ: maxie si mulieres fuerint menstruose: aut exercitate: aut sint ex ira supercalefacte: aut immediate post cibum: aut post coitũ: cum saliua ipsaꝝ sit venenu3 infantibus propter causas dictas. Sed si noluerint nutrire infãtes cibo masticato sint remoti ab omni quod habet alterare cibum: aut saliuam mulierum. Curandi igitur sunt infantes curatione vermium secundum diuersitatem auctorum: nõnulli inchoant ab extrinsecus applicatis. Alij autem magis ab his q̃ administranẗ per via3 oris. Sed pro nunc insequẽdo sñia3 Rasis magis ichoabo curã vmiũ ab his q̃ extrinsecus applicanẗ.

Laudatur bm sentenciam Apulei: lupinuz tritu3 cu3 absintbio z vmbilico imposito siue inuncto. Laudat quoq3 ciminū scdm ipius sententiā pmixtū cū felle tbauri z ūbil co inūctū. laudat etiā bm sentencia Constantini oleu ō crisomilis: z oleū de nu/clis psicoꝝ: si fiat inunctio ori stomacbi z ūbil co. Laudat eti/am bm sentenciam Diascoridis stante febre: oleū violatū facta vnctōe ūbilico z renibus. Laudat etiā decoctio coriādri būi/di: que inunctio d3 fieri cū illo naribus z tēpib9 vngēs etiā arte rias manuū z pedū: z ē res expta mirabil. Laudat etiā bm sē/tētiā Rab. accipe lupios absinbeū z baccas lauri z cū felle tbau ri recētis: facere vnctiō3 ūbilico. Conuenit etiā vnctio superi9 po sita de debilitate stomacbi in qua ingredit oleū absintbei mēte cū oleo z aceto: z est res multu expta. Laudat bm sentencia3 Ysaac emplastꝝ de absintbeo z pulpe cologntide z felle tbau ri: z vmbilico supponere quāto calidius pati poterūt. Compe tūt epitbia cordialia tpata vt3 ex aqua grais buglosse: acetose: lābrusce z absintbei: cū spēbus cordialibus tpatis a qua nulla/tenus d3 desistere. Laudat q3 oleū micbaelis Scoti alio voca bulo dicto sancte Justine. Educunt aūt vmes p superi9 z infe/rius. Per supius aūt bm sententiā Auicen. pus infantes sunt enutriēdi reb9 dulcib9 duob9 diebus. Deide imiscēda sunt ve nena vermiū cū lacte aut fauo mellis seu zuccaro ex eo q vmes tā assueti dulcib9 rebus affectantes res dulces simul venenū cū dulcib9 sugūt: sicut ō simplicib9 ē accipe succū absintbei pmixm cū melle: aut paꝝ aloes cū melle: aut de ɔpositis. lerapigra: aut simplicē: admistrando usq3 ad. 3. i. leraꝝ iam dictaꝝ: aut accipe qd pbatū est z veꝝ: oleu3 oliuaꝝ viridiū pmixtū cum melle z semie sancto qd sementina appellat. aut oleū solum: aut semen sanctum solum cū melle: aut vino aromatico. De rebus autem laudatis ab auctoribus bincīnde dicuntur eē sicut rasura cornu

cerui adusti cum melle mixti vermes expellit: Similiter etiam cum ouo potui data vermes educit. Similiter etiam cum succo graminis idem efficit. Decoctio etiā graminis aut aqua sublimationis eius bibita pura aut cum vino mixta mirabiliter vermes interficit ꝛ educit. Laudatur secundum sentenciam quasi auctorum omnium reubarbarum admistratum cum vino aromatico. Laudatur etiam agaricus. Diascorides dicit: ꝛ iterum Serapio: sebesten vermes intestinorum expellit: quia adherent ei propter suam dulcedinem. Per superius damus ipsum: si volumus per superius vermes educere. Si vero per inferius facimus ex eis clistere secundum sentenciam Rasis. Calcaneus bouis vel vacce tritus cum vino ꝛ melle vermes cucurbitinos ꝛ lumbricos de ventre educit. Nōnulli autem administrant puluerem indici aut euforbij cum vino in pondere vnius denarij quod tamen non laudo exhiberi: tamen potest puluis seminum caulium cum vino aut cum ferculo. Experiencia tamen magistra omnium est: q puluis diptami cum aqua cucumeris admistratus vermes mirabiliter interficit ꝛ educit: Secundum sentenciam Auicene. Competit tyriaca magna aut metridatum in quantitate vnius grani fabe parue. Electuarium bonū ad vermes. ¶ Recipe absinthei. ʒ. duas euforbij. ʒ. ii. ss. mellis quantum sufficit: fiat electuarium dosis sit sicut auellana: mane ieiuno adultis: infantibus aut in cunabulis existentibus sicut etatis duorum annorum sicut granum fabe parue. ¶ Sirupus maxime conueniēs infantibus patientibus vermes expertus sepius ¶ Recipe aquarum acetose: buglosse: graminis añ. ʒ. tres: Sumach Coriandrorum preparatorum genciane. ℈. i. ss. seminis portulace. Acetose. añ. ʒ. seminis sancti. ʒ. i. ossis de corde cerui ℈. semis. Tormentille dyptami añ. ℈: i. Contundantur omnia subtiliter: ꝛ cum. tribus. ʒ. zuccari optimi fiat Julep lōgum. Sz

duo maxime experta dicuntur esse sicut succus allei: τ alleum secundum sentenciam Auicene. Est vltimum in interficiendo vermes. vbi inquit. Cartamum τ menta camepiteos τ centaurea: τ pulegium τ alleum proprie. ¶ Aliud autem maxime expertum est. Recipe porrorum non transplantatorum manipulos. duos incidantur subtiliter: τ ponantur super tegula calefacta τ aspergantur cum aceto albo. Deinde. Recipe. Diptami: Genciane: Seminis sancti. añ. ʒ. duos. Imponantur porri cum dictis speciebus: in duob⁹ sacellis: τ vnus ponatur sup os stomachi Alter super. 13. spondili ex opposito stomachi. ¶ Per inferius autem competunt clisteria facta magis ex brodio pulli cum zuccaro aut cassia fistula non apponendo oleum: sed magis loco olei apponēdo butirum τ parum salis τ ex lacte caprarum cum hoc quod nunc hic sequitur esse non debet sed quod sequi debet post hanc dictionem cum continuatur p principiū alterius carte: que incipit zuccaro: aut camellarum: aut vaccarum ꝛc. vt videbis. ti: galbani: mitte in vitello oui: τ si in hoc multa laudata sint ab auctoribus: sicut que dicta sunt. De rebus maxie ꝯuenientib⁹ nostris tpib⁹ sunt: si infans adhuc pue ē etatis qa duorum aut trium tantūdem de penidijs: τ da puero mane τ sero ad modū nucis

Ad idē ad tussim frigidā. ℞. mirrā τ misce cum melle τ oleo amigdalarum: τ ꝓpina seu admistra nō stante plenitudie pectoris pueri. Stante aūt plenitudie pectoris pueri. Recipe dragagā papaueris albi: dragagāti añ. ʒ. Ꝫ. seminis cucumeris. ʒ. i. τ ꝯfice cū aqua in qua cocti sint sebesten. τ admistra. ¶ Aliud valens ad tussim puerorum. ℞. passulas enucleatas: τ fac bulire in vase ferit reo: ne indurentur: τ postea remoue ab igne τ pista τ misce cū e/ succo liqricie. Si aūt tussis ex descensu catari causata fuerit: qđ ꝯgnoscim⁹ ex eo: qa infantes emitūt bauositates cū multitudie flegmatis circa os: tūc ꝯpetunt medicaia: ista vicꝫ. ¶ ℞. seminis

zucaro: aut camelaꝝ: aut vaccaꝝ. Et quãuis cõpetant clisteria aliq̃ñ attractiua ẜm sentenciam auctoꝝ nõ competunt: tamẽ nisi apparẽtibus signis magne corruptionis: ꝛ corpib⁹ existentibus adultis. Laudant̃ ꝛ suppositoria facta cũ melle cum sale aut ex penidijs: aut ex anxugia porcina: aut ex lardone. ꝛ mirabile est Qꝫ si vermes ꝯtineant̃ in intestino recto seu longaone: admi- strent̃ suppositoria iã dicta imediate ꝑpt̃ vnctuositatez adipis ꝛ pinguedis: adherẽt suppositorio ꝛ simul cũ suppositorio ꝑ anũ egrediunt̃. ꝛ breuit̃ oĩa amara sunt interẽptiua vmiũ

C.18. De tumore ventris infantium.

VEntris inflatio accidit infantib⁹ ꝛ tũor. Et tãgendo aut ꝑcuciendo apparet q̃si sonit⁹ tipani: q tumor scd̃ʒ sentẽciã auctoꝝ appellat̃: ẜm aliquos vent⁹ inflatilis ẜm aũt alios appellat̃ ventus inflantis. sʒ tm̃ est dicere quantũʒ tumor̃ ventris ex ventositate: que dispositio aut ꝯcta est a p̃nci pijs natiuitatis: aut ẽ ex defectu obstetricis balneantis: aut ex d̃ fectu nutricis: aut q̃a non p̃seruat̃ ab aere frigido. Si a princi- pijs natiuitatis ꝯct⁹ ẽ tũor seu dispositio ad tũorẽ: nullatẽ⁹ cõri gi põt. Si ãt ẽ ex defectu nutricis balneãtis: ꝯpetũt nũc dicẽda Si autẽ ex defectu nutricis ꝯpetit regimen qd̃ inferius dicet̃ ꝛ dictũ est superius in ꝑte de regimine nutricis. Si aũt ex frigidi tate aeris: competũt ea que nũc dicent̃. Si igit̃ inf.is sit teneris etatis: quia sex mensiũ usqꝫ ad duos ãnos: ꝛ patiat̃ ex defectu obstetricis: aut ex frigiditate aeris inuadẽtis infautẽ nõ debite recti: competit vnctio facta ex oleo anetino bilijs ꝛ etiã stoma cho ꝛ circa vmbilicũ. Competit etiã medicamẽ hoc: quãuis tñ nõ dʒat apponi: nisi stante magna necessitate. ꝛ ẜm sentenciam Auicẽ. 3ª p̃mi. De regimie infantiũ. Et ẽ. ℞. origani castorei cimi. añ. ꝑtes eq̃les: triturent̃ forti trituratione ꝛ misceant̃: ꝛ in potu tribuant̃ infanti pondus. iii. ʒ: ordei cũ lacte vel cuʒ vino

aramatico. Aliud secundum sentenciam Rasis est. ¶ R. mirram aloem ꝛ crocum ꝛ ꝯfice cum succo saturegie ꝛ ventri appone. Ex rebus autem expertis modernis temporibus. Est accipere emplastrū dyasinicon descriptione Mesue. Et emplastrū de mellilloto descriptione eiusdem ꝛ emplastrare ventrem. ꝛ hoc vidi mirabile in quodam puero hebreo trium annorū: q patiebat̄ dispositionem supra scriptam: ꝛ curatus est. Vidi etiā in quodam puero rustico pauperculo duorū annorū: qui cum nō posset emere medicinas: genitor suus p̄cepit sibi ut deberet accipere stercus vacce iuuenis tale sicut a vacca emittebat̄ ꝛ inūgere corpus ꝛ mirabiliter diuino auxilio curatus est.

C. 19. De difficultate vrine infantium.

Maximeq3 infestantur infantes cum vrinam emittere non possunt torquent̄ q3 ꝛ clamant: tristant̄ parentes excitant̄ q3 medici ignorantes causā meroris infantis Cui dispositioni maxime subueniendum est quia non nisi: aut a frigiditate aut a viscositate lactis: aut a lapide causat̄. Si a frigiditate sola vnctione facta ex oleo anetino aut cāmamelino: aut liliorum alborū: aut scorpionum quod ex scorpione non nisi alijs remedijs nō ꝯferentib⁹ applicari d3. Competunt etiā embrocatōes facte ex decoctōe paritaric: aut florū ꝯmamille: aut melliloti aut aneti sumini infantis: aut balneū ex decoctōe rerū iā dictarum. De rebus autem maxie ꝯferentib⁹ ē. ¶ R. maxillas luciorum salitorū: fiat ex eis puluis subtilissim⁹: ꝛ cū vino aramatico admistret̄. Ad idē v3 radix philipēdule in vino decocta. ꝛ parum illius vini admistret̄. Confert etiā cucurbita antiqua in qua retentum fuit oleū ꝛ calefiat in aqua calida dūmō in ipsa non ingrediat̄ aqua ꝛ cū ipsa sit calefacta p os virga infantis imponatur ꝓuocat eni vrinā: ꝛ dolorem pectinis tollit. Expiēcia aūt scitu3

est accipere lapacium accutū ꝛ immitte in ignem: ꝛ si fuerit pu ella parua ut ardeat ante eam: ꝛ si fuerit mulier adulta velit vl nolit statim minget. si autem causatur difficultas vrine vitio lapidis distinguendum est vtrum sit in renibus lapis vel in vesica ꝛ modus est accipere morsum galline que herba est ꝛ coquat ꝛ virga ꝛ pecten illa ēplastret. ꝛ si dolor auctus fuerit designat lapidem vesice. Sin autem renū: De rebus autem conuenienti bus est administratio pulueris peonie ꝛ maxime infantib⁹. Serapio inquit q cīminū carmenū: dolorem ꝛ lapidem vesice tol lit Diascorides asserit q si bolus vnus cardamomi sumat cū aqua decoctionis corticum vel radicum lauri frangit lapidē ꝛ cōminuit in vesica. Alcbasabrius inquit aqua decoctionis polli trici frangit lapidē in vesica. ¶ Experimenta autē plurima sūt tā in lapide vesice q̄ renū. sꝫ paucula adducem⁹. Primū expimētū ē tollat sanguis vni⁹ leporis tot⁹: ꝛ cū. ℥. 7. radicū saxifragie: vrat in olla rudi: ꝛ de cinere hoc dat coclear vnū cum vno ciato aque calide. Emplastꝝ qđ ponit sr̄ pecten ꝛ frāgit lapidē in vesica: ꝛ positū sup renes frāgit ipm in renibus. ¶ ℞ amigdalas dulces ꝛ amaras añ terant: ꝛ cū resina pini ꝛ terbē tia ꝛ oleo de scorpiōibus factū fm artē fiat emplastꝝ: ꝛ si cares oleo scōpionū: ponat oleū amigdalaꝝ amar. aut nardinū. Electuariū ad idē. ¶ ℞. l ptōtripō ꝛ iustini nicolai añ. ℥. i. ʒ. lapidis iudaici. ʒ. i. ʒ. incōporent: ꝛ cū vino subtili calido det ex h°. q̄n tū est castanea vna semp in locis suis ēplastris manētib⁹. Ad idē etiā vꝫ oleū scorpio^m factū fm artē solū. Expimētū ras. ℞. nu ces īdeos nūero. 6. ꝛ pista cū corticib⁹ extrioꝛib⁹ ipaꝝ: decoc. ℞ m. vnū porroꝝ nō lotoꝝ ex vtroqꝫ extrahe succū ꝛ mitte in va se vitreo colatū: ꝛ da puero oi mane septē dieb⁹: ꝛ q̄n vadit dormitū: vnge v̄gā ꝛ testiculos cū oleo ātiquo aut de ben. Conferūt etiā fm sentēciā Auicē. ꝛ etiā Serapiōis simplicia multa si

gilati ꝛ mixta cum alijs sicut capilli veneris lapis spongie maris amigdale cubebe senacion lapis vesice lapis ꝓpētis. Et ꝯposita ꝯferunt plurima ut dyalacca maioꝛ ꝛ minoꝛ. ꝭm sniam mesue dyasulfur oleū de ceresis: oleū de granis cipri: oleū scoꝛpionū. Scdm aūt sentenciam nicolai confert aurea allexandrina antidatū emagogū. Electuarium dulce philantropos litontripon metridatum tiriaca magna opopira magna ꝛ huiusmodi.

C. 20 De impotēcia ꝯtinēdi vrinā ꝛ mictū i lecto

TRistantur maxime parentes ex mictu in lecto cum pueri aut infantes ultra etatem trium annoꝛum continue emittunt aquositatem vrinalem in lecto qui aliquādo non solum nisi in spacio vnius diei aut duoꝛum dierum sed cōtinue omni nocte: ꝛ non solum usq; ad spacium quinq; aut sex annoꝝ: sed aliquando ultra tēpus ubertatis: qđ vilissimū dī eē ꝛ quodāmō infoꝛtuniū pueris sic natis. Et si plurie cause possint esse ꝓpter quas emittunt aquositatē vrinalē ipis nō sentiētibꝰ breuitate opis non nisi ea que laudata sunt ab auctoꝛibus ꝛ vā in mediū adducemꝰ: ꝑmissa tū semp purgatōe coꝛpis si infātes sint qui purgari possint ab humiditatibus que foꝛtasse sunt causa relaxationis musculoꝝ vesice. Curā igiꝰ incboabimus premissa debita admistratione sex reꝝ non naturaliū. Caueant gᵒ a frigiditate aeris ꝛ ab omni cibo ꝛ potu habentibus aggrauarꝰ stomachum ꝛ coꝛrumpe digestionē: doꝛmiant somno ꝯuenienti. Vtantur exercicio temperato vitent accidentia animi sicut sūt clamoꝛes sicut exercitium immoderatum ex ira. Res autē laudatas ab auctoꝛibus. Auicenna inquit qꝫ mespille ꝛ soꝛbe cōferunt multitudini vrine. Fidelis asserit galangam retincre vrinam. Et fluxum ipsius factum ex frigiditate renum ꝛ vesice.

Scordeon etiam secundum omnem modum administrationis ipius ꝯfert ad impotenciaȝ retentionis vrine: qn humiditas vel frigiditas vel vtrūqȝ sunt cause. Similit etiam vsus enule ꝯfert fluxui vrine a frigiditate ꝛ humiditate. Serapio inquit ꝛ Alca fabrius scoria ferri cum vino mixta aut in ipo infusa: aut pluries in ipo extincta bibita exiccant humiditatē laxātē lacertum ꝛ ipm ꝯfortat. Dixit Diascorides cerebꝝ leporis tritum ꝛ pota tatū in lectū mingentes emendat. Et fidelis dixit pulmo edi cō mestus ꝛ emplastratus vrine incontinenciam cohibet. Dixit etiam de vesica scroffe iuuenis puluerizata ꝛ bibita retinet vrinaȝ Rasis dixit si tollis cristaȝ galli ꝛ exicces ipam ꝛ triturēs ꝛ misceas in lecto eius qui mingit in lecto ipo nesciēte ꝛ curat. Experiencia scitum ē. Qꝫ si mingit vrina spissa ꝛ aspera. Si fiat sirupus ex decoctōe floꝝ nenufaris. Et bibat statī ista vrina restringit: ꝛ clarificat. Expiencia aūt scio ego ipe: qꝫ caro ericij ērestris retinet fluxū vrine adeo qꝫ si multū frequenē admistretur prohibet vrinam egredi: quāuis tamen in hoc videat controuersia: quia Auicena asserit carnem ericicij lenire ventrem ꝛ ꝓuocare vrinam ꝛ etiam Rasis: tamen siquis bene ꝯsiderat ꝛ intelligit dicta iporum verum est quod dictuȝ est. Experimētum autem verum ꝛ a me probatum est. qꝫ maxille lucei non salite puluerisate ut alcohol administrate mane ꝛ sero tollunt mictum in lecto. ¶ Secundum experimentum est qꝫ pellicula intrisica stomachi gallinarum qui stomachus ydeomate nostro vocatur requesta. Et est quam mulieres aut cocci cum scindunt stomachum gallinarum per medium eleuant quandā pelliculā in qua continetur cibus seu coctus ꝛ illa proijcitur: talis autē pellicula siccata ꝛ puluerisata ꝛ bibita mane ꝛ sero mirabiliter tollit mictum in lecto non solum in pueris iam dictis sed etiam in adultis tam masculis quam feminis. Et stomacho mirabiliter

confert. sequitur capitulum xi.

C.xi. De ruptura seu bernia infantium.

Accidit infantibus dispositio horribilis contra naturam. Et appellatur communi vocabulo ruptura siue dicatur esse siphac ruptum aut versus inguina aut versus oxeum aut in parte suminis aut circa vmbilicum. proprio autem vocabulo appellatur bernia: Quando ventositas aut aquositas aut ex fractura siphac aut ex dilatione didimi aut ex additione carnis: facta propter tumorem arteriarum aut venarum adherentium testiculis aut carnositati: et appellatur etiam ramex que dispositiones maxime causantur ex fractura maxime accidit infantibus ex ploratu nimio: aut ex casu super ventrem aut ex ventositate contenta in intestinis licet posset accidere ex nimia assumptione lactis maxime ventosi aut aquosi licet etiam ex dictis causis possit accidere hec dispositio non solum infantibus sed etiam adultis: maxime super repletionem aut propter saltum: aut propter vociferationem aut coitum. sed de his nihil ad presens sed solum quantum pertinet ad infantes. Si igitur causatur bernia ex materia ventosa: tunc apparet tumor oxei: et quantum ad tactum non apparet res neque percipitur res dura intrinsecus sed magis percipiuntur testiculi ad tactum distincti. Et tunc adhibenda sunt remedia habentia vim carminare et resoluere ventositatem sicut de rebus expertis. Si infantes sunt lactantes adhibere regimen nutrici: vt caueat se ab omnibus habentibus multiplicare ventositatem. Et facere vnctionem infanti circa oxeum et pectinem ex oleo anetino: aut camamilino: aut liliorum alborum solum: aut permixtum cum modico cere et puluere cimini: aut calamenti: aut accipere puluerem fabarum et miscere cum aliquo dictorum oleorum: et imponere emplastrum oxeo. Si autem causatur

ab aquositate sola cum medicinis habentib⁹ desiccare aquosita
té medicet. Diascorides g° dixit q bdeliū ⁊ ꝓpe situlū qñ cū
saliua hois fit vnctio circa oxeū ⁊ misceat donec fiat vnguētū
⁊ i. it Auicena sicut hic q bdeliū remolitū in aceto tollit herni
am aquosam. Dixit etiā Serapio: qñ incidit locus crepature si
ne hernie ⁊ extracta ē eius aq: decoctio bdelij ē medicia ɔuenī
ens. ¶ Ex ɔpositis aūt ad p̄mā intētiōꝫ scꝫ ad vētosi atē. ℞.
stercoꝛ vacce sicci ⁊ cribrati librā. i. succi caulium. ℥. 6. oua cruda
tria olei ɔmūis optimi librā. i. sulphuř. ℥. i. terenda tere liquéda
liq̄fac: tūc solutis ⁊ liq̄factis dictis reb⁹ mitte oua ⁊ solue diuti
us ⁊ ex hoc ēplastro. Spleneticos: epaticos ⁊ herniatos ⁊ poda
gricos curabis. ¶ Emplastꝛ aliud in hernia aquosa ⁊ vētosa.
℞. bdelij. ℥. ii. pulueris baccaꝝ lauri. ℥. i. olei laurini q̄ntū suffi/
cit ad inspissatōꝫ: ⁊ si addať semis ameos anisi ⁊ oleū anetinum
est efficatius. Et si ē hernia ex ruptura facta: addať succ⁹ extre
mitatū cipressi ⁊ gluten pisciū. Si aūt ē hernia causata ex ruptu
ra siphac vñ intestina ⁊ zirbus descendūt tūc intromissis intesti
nis ⁊ zirbo. cū embrocatōibus factis ex decoctione cāmamille
mellilotí semis fenu greci ⁊ lini coꝛpe resupinato pedib⁹ ⁊ cruri
ribus eleuatis supius aut apponere filū ex lino filatū decoctū in
cineribus: tūc debemus introductis itestinis ⁊ factis his: appo
nere brachale factū ex lintheamine seu tela aut ferro aut ligno
aut ligaturam q̄drāgularē: p̄us facta vnctione aut admīstratōe
ceroti aut emplastratōe: De reb⁹ aūt q̄ maxime assumunť per
viā oris dī esse radix ɔsolide tā maioꝛis q̄ꝫ minoꝛis puluerisata
⁊ in fritellis ɔmesta in auroꝛa: ⁊ ē res expta. Similť etiaꝫ valet
herba bonifacia: ⁊ etiaꝫ herba q̄ vocať trinitas. Serapio dixit
de radice lilij ſcie spēi: q̄ hꝫ duas radices vnā sup aliā: qa due
cepe coquanť: ⁊ qñ dať p supius infantibus habētib⁹ rupturaꝫ
intestinalem. Diascoꝛides dixit q acoꝛ conferunť. Dixit etiaꝫ

Galliennus q bacce virides in potu tribuantur cum vino τ etiam virides cotritas cum suo succo empla ramus locum Premissa tamen semper intro missione intestinorum. Dixit etiam Serapio: quando cum psilio fit emplastrum ad ramitem infantium τ ad eminenciam vmbilici curat eā. Fidelis autem dixit: q sanat crepaturam omnem infra nouem vel quindecem dies folia cicute fetide trita τ emplastrata. Dixit etiam de radice cipri que est planta de qua fit esca qua accenditur ignis: q trita τ emplastrata crepaturam sanat. ¶ Experimenta autem uera sunt sicut hec emplastra que sequuntur. ¶ Recipe Acacie: nucis Cipressi: sansuci: rute sicce: Gallarum granatorum Lauri: Gumi Arabici: omnium añ. dragmas viginti: terantur τ cribellentur τ liquentur glutine piscium cum aceto: si corpus sit magnum. Si vero sit infans: eliquentur cum mucilagiue psilij τ fiat emplastrum. Sed prius bibatur parum pulueris nucis cipressi. ¶ Secundum emplastrum expertum est. Recipe succi utriusque consolide: Lanceole Plantaginis corrigiole Teste bonis vel caude equine Penthaphilon: Sanguinarie añ. libram semis: Pulueris gallarum: Boli Armeni: sanguinis draconis: capularum glandium corticum mediarum: Castanerum: Virge pastoris: Lenticule: Masticis mirti mumie añ: ℥ tres: olei rosarum: Sepi bircini añ. libram vnam: misceantur: τ fiat vnguentum ad lentum ignem. Et cum fuerit depositum ab igne: semper cum spatula agitetur donec ex toto sit incorporatum. ¶ Aliud experimentum. Recipe Armoniaci: Resine pini: añ infundantur in aceto forti die ac nocte ita q acetū supeminēat vno digito pºea abijciatꝰ acetū q̄i totm deiō coq̄tꝰ i catia ferrea super ignem usq₃ quo cu₃ tangatur cu₃ digitis fortiter illi adhereat: τ post extēdatꝰ sup pecia lini: τ ex hº post infridatōe₃

frustū incidat in forma scuti. τ reductis intestis loco applicetur Et si uis efficaciꝰ fieri: addat pulvis gallaꝝ τ cipssi. Cū autē volueris eleuare ēplastꝝ suppone peciā cū āxugia porcina: τ dimitte stare ibi donec molescat. Aliud ēplastꝝ ad rupturā intestinalē. ℞. rad cū triū ꝯsolidaꝝ: fabe inuerse u scl quercini añ ℥. ii. sanguis draco. boli armeni gallaꝝ nucis cipssi gūi arabici: añ. ʒ. i. acacie: psidie: balaustie: añ. ʒ. ss. piloꝝ lepoꝛ. ʒ. iii. sepi bircini. ℥. i. picis naualis: ʒ. ii. cere noue: ʒ. 6. τ cum oleo rosaꝝ fiat emplastꝝ. Cerotū ad herniā intestinoꝝ. ℞. scorie ferri. ʒ. 6 mūle dragagāti gūi arabici añ. ʒ. iii. thuř acacie sandarace añ. ʒ. i. ss. gallaꝝ cipssi glutis pisciū añ. ℥. i. uisci quēci. ℥. iii. gipsi. ℥. ii. ťsie. ℥. i. ss. fiat cero^m^ cū succo ꝯsolide τ aceto τ cera rubea. Aliud cero^m^ exp^m^. ℞. nucis cipssi thuř acacie balaustie sarcocolle: sanguis dracōis sumac licij mirre añ. ʒ. i. terbētine q̄ntuꝫ sufficit ad inspissandū usqꝫ ad formā ceroti: τ apponat sup rupturā. Si aūt hernia causat a carne addita aut ex ingrossatōe arteriaruꝫ aut venaꝝ testiculoꝝ aut vertice. Cura ē ut p incisionē tollā tur alr curari nō pūt. Si aūt causat ruptura circa ūbilicum: aut emineat ūbilicus sicut sepe accidit infantibus τ mulieribꝰ maxime cū p̄gnantes sunt. Rab dixit ꝙ lupini cōburant cum pecijs pānni linei τ cinis misceat cū vino τ cū stupis postea supponat Laudat etiā rab sessionē factā in aqs stipticis: τ ꝓpe in aq̄ crocume. Cōfert etiā hoc ēplastꝝ positū supiꝰ in cura bernie. Conferūt etiā q̄cūqꝫ dicta sunt supiꝰ de cura egressiōis ani. Experiētia aūt ꝗ cio ꝙ cerotū factū ex pice nauali cū pulueř rob: corticū granatoꝝ balaustiaꝝ τ mirti maxime conferunt.

C. zz. De prurītu aut pustulis aut excoriatione accidentibus in cruribus τ coxis τ in toto corpore.

Pruritu inquietantur infantes maxie aut pustulis aut ex coriatione accidentibus in cruribus ꝛ coxis. Et aliquando in dorso ꝛ in toto corpore: ꝛ causa est aliquando corruptio lactis in se uel accuitas eius aut ex corruptione lactis in stomacho pueri: ꝛ si sunt infantes magis adulti scʒ sumentes cibum aut a nutrice aut a matre masticatum vel non masticatum. Ex illis autem vesicis aut pustulis. Quedam sunt q̄ sunt rubee: quedam citrine ꝛ vehementis doloris: quedam nigre. si nigre sunt cum febre mortem significat. ¶ Cura autem pustularum ꝛ excoriationis ꝛ etiam scissurarūʒ si que sunt. ē si infans est lactans solūmodo cum correctione lactis nutricis aut mr̄is. Si autem infans non posset accipere aliquid per viam deglutionis administrare debemus ea que habent vim extinguēdi accuitatem sanguinis ꝛ etiam colere. Laudatur secundum sentēciam Rasis decoctio dactilorum aut ficuum cum aqua feniculi ad expellendum accuitatem humorum de centro ad circunferencia. Et cum materia fuerit extracta ad partes superficiales balneare ipsum in aqua in qua cocta sint folia rosarum ꝛ mirti Cum autem puer extrahitur ab aqua: vnge ipsum oleo rosaꝝ Et si vulnera fuerint sicca cum oleo violarum. Et si fuerit pruritus infantis ultra septem menses balnea ipm̄ i aq̄ in q̄ decocte sint viole sicce ꝛ ordeum excorticatuʒ malnauiscus ꝛ folia cucurbite sed non vnguas aliquo vnguento. Et da nutrici succuʒ fumiterre ꝛ mirabolanos citrinos. Si autem acciderent in cruribus aliqua vlcera ex vrina pone post balneuʒ amigdalas vel spodiū aut rosas puluerisatas cū farina ordei ſm sniaʒ Auicenne. laudat mirtꝰ aut puluis eius puluerisatꝰ ꝛ desup aspsus aut radix ireos aut rose trite: aut ciperi: aut ordei farina: aut lentiuʒ oibus puluerisatis simul: aut sigilati. Ysaac inqt si ꝑpt salsedinē cruribus acciderit mordicatio aut dolor in aliquo loco supasp-

gantur farina triticea bene citronisata vel puluis roſ: non mul-
tum subtilis: vel cum subtili puluere dragaganti. Ego aūt expi
entia scio. ℞. oleum roſ. lotum cum aqua roſ permixtum cuꝫ
albumine oui: excoriationi crurium: aut coxarum infantium ex
accuitate vrine mirabiliter iuuat. Expertus est etiaꝫ puluis mir
ti cum albumine oui: facta vnctione locis lesis. Expertum ē eti
am emplastrum supra positum de cura scissure labioꝝ. Exper-
tum etiam est ut tollat radix vitis albe aut sumitates ipsius: ⁊ te
rantur cum sale: ⁊ supponat. Experiēcia autem manifeste scio
ꝙ in pruritu ⁊ in scissuris crurium ⁊ coxarū in pueris ymo etiā
in iuuenibus ⁊ senibus premissa vniuersali purgatione corpōis
℞ vnguentum factum ex vnguento ceruse lote cum oleo roſ.
⁊ litargiro auri mirabiliter tollit. Sed breue quodam addere in
tendo. quod ⁊ si paruum sit ⁊ minimum: est tamen virtutis am-
plum non solum in infantibus lactantium excoriationibus: ymo
etiam in nutricibus habentibus scissuram extremitatum papil-
larum. quod est tale. ¶ ℞. farine amidi. ʒ. ʒ. aque rosarum quā
tum sufficit ad inspissationem ⁊ fiat liuimentum ⁊c̄

Finit per breue opusculum de infantiuꝫ
infirmitatibus remedijsqꝫ eaꝝ. Edituꝫ
per egregium ac famosissimum artiuꝫ ⁊
medicine doctorē mgr̄m Paulū bagel
lardū a flumine: ⁊ impssus die. 10. nouē
bris. p p. mathēu d vindischgretz. 1. 4. 8. 7.

Incipiunt capitula p̄cedentis libelli.

Regiſtrum cartarum.huius opuſculi.

Ad illuſtriſſimum Incipit pars ſecunda
tione capillorum cura ſit ut adminiſtres
aramatico.Aliud confert. ternus eni ē ꝛ nō quaſi nus